

В.С. Куйбіда, В.А. Негода, В.В. Толкованов. – К.: Вид-во «Крамар», 2009. – 170 с.

3. Куйбіда В.С. Територіальне планування в Україні: європейські засади та національний досвід / В.С. Куйбіда, Ю.М. Білоконь. – К.: Логос, 2009. – 108 с.

4. Лендъел М. Моніторинг та оцінювання стратегій і програм регіонального розвитку в Україні / М. Лендъел, Б. Винницький, Ю. Ратейчак. – К.: Вид-во «К.І.С.», 2007. – 120 с.

Наталія Слівінська

Тернопільський національний економічний університет, Україна

Роман БРАНТЮК

Тернопільський національний економічний університет, Україна

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ЗАСТОСУВАННЯ НОРМУВАННЯ В БІЗНЕСІ

Сучасні ринкові відносини ґрунтуються на взаємодії сучасних законів і нормативів, потрібних планованих вимог і показників, що враховують інтереси і виробників і споживачів товарів. Будь які бізнес-питання можна успішно вирішити за допомогою системи економічних нормативів та норм, спрямованих на виробництво товарів, виконання робіт (послуг) та отримання високого рівня ефективності діяльності підприємства.

Проблемами вивчення і побудови систем нормування праці та управління нормуванням займалися такі зарубіжні вчені-дослідники: А. І. Рофе, С. С. Новожилов, М. Петров, О.В. Шутіна, Е.М. Карпенко, С.Л. Смирнов та багато інших. Українські науковці : В. М. Данюк , І. В. Багрова Г.Т. Завіновська, В.П. Пашуто, С.Л. Решміділова, А. Г. Бистров досліджували питання організації та нормування праці.

З позицій системного підходу нормування праці персоналу є системою виробничих відносин працівників і роботодавця, що формує кількісні та якісні характеристики трудових обов'язків на кожному робочому місці і в організації в цілому, які визначаються технічними, організаційними та економічними умовами праці персоналу [1].

В сучасних умовах бізнес-процесів важливо безперервно розвивати менеджмент нормування праці на ширші напрями діяльності організації для забезпечення оптимізації трудових витрат на виробництво продукції, робіт, послуг, а також для вимірювання та оцінки трудового внеску співробітників у виробничі результати. Для збільшення наукової обґрунтованості норм доцільно враховувати як організаційно-технічні,

так і економічні, психофізіологічні і соціальні фактори. Технічні фактори пов'язані з режимами роботи обладнання і тривалістю, складністю технологічного процесу. При встановленні норм праці врахування психофізіологічних і соціальних факторів впливатиме на збереження здоров'я, підтримки високої працездатності персоналу та реалізації його творчого потенціалу. Врахування економічних факторів сприятиме більш ефективній організації трудового процесу та досягнення високих кінцевих виробничих результатів [2].

Сучасним напрямом розвитку нормування праці – є застосування факторного нормування. На сьогодні даний метод нормування є оптимальним для нормування адміністративної діяльності.

Алгоритм факторного нормування праці можна побудувати наступним чином:

1 етап: збір даних, який охоплює визначення цілі, вибір об'єкту нормування, вивчення процесу роботи, визначення основних факторів, збір статистичних даних про фактори впливу та чисельність працівників;

2 етап: розрахунок та аналіз. На даному етапі здійснюється розрахунок нормативів, визначення формули залежності, вибір найбільш значимих факторів впливу та їх аналіз. (Ступінь взаємозв'язку факторів між собою оцінюють за допомогою кореляційно-регресійного аналізу. Визначається результативний показник і фактори, що на нього впливають);

3 етап: впровадження. На даному етапі розраховані нормативи апробуються та затверджуються.

При застосуванні даного методу відбираються найбільш успішні фірми (компанії) в кожній галузі і їх нормативи приймаються за еталон, до якого і слід прагнути. Метод факторного нормування є досить простим і не потребує оброблення великого обсягу інформації.

На практиці використання даного методу факторного нормування є можливим (крім промислових підприємств) на фірмах, компаніях, які займаються оптовою торгівлею. За даним методом можна визначити потрібну чисельність менеджерів з продажу, провівши аналіз ключових факторів (наприклад, товарообороту, собівартості та ін.).

Активізація робіт з розроблення та впровадження нормування праці у виробничий процес, а також використання сучасних підходів до розробки норм і нормативів дають змогу керівництву ефективно проводити кадрову політику в умовах інноваційної економіки.

Бібліографія

1. Бухалков М.И. Организация и нормирование труда: учебник для